

skuldror svarta, öfriga kroppen rostgrå eller ljus rostgul med tätt sittande svartbruna småfläckar; har ganska läckert kött. *Enkel B.*, se *Horsgök*. *Halfenkel B.*, se *Hårnsnäppa*.

BECKBARK, m. 2. Låda af bark, hvori beck gjutes för afsalu. Kallas äfv. *Beckskruf*.

BECKBLOMSTER, n. 3. Se *Tjärblomster*.

BECKBRUK, n. 5. 1) Inrättning, der beck beredes af tjära. — 2) Sjelfva stället, egendomen, der en sådan inrättning finnes, med äbyggnader, jord och öfriga tillhörigheter.

BECKBRÄNNARE, m. 5. En, som bereder beck af tjära.

BECKBRÄNNERI, n. 5. Se *Beckbruk*.

BECKBRÄNNING, f. 2. Beredning af beck.

BECKBUNGA, bäckbunga, f. 1. Se *Bäckböna*.

BECKBYXA, f. 1. Egentl.: Nerbeckad byxa.

Ordet nyttjas endast skämtvis såsom öknamn på simpla sjömän.

BECKDOP, n. 3. (fyrv.) Doppning i beck.

BECKFACKLA, f. 1. Fackla, doppad i smält beck.

BECKFASCIN, bäckfaschi'n, m. 5. (krigs.) Risknipa, ombunden med stältråd och doppad i en blandning af beck, talg och olja, samt därefter beströdd med svafvel och mjölkrot. Sådana brukas vid belägringar, till att antända de fiendliga befästningsverken, eller ock till fyllning i brännare, för att derigenom frambringa en häftig eld.

BECKHUFVA, f. 1. Se *Becklufva*.

BECKHYTTA, f. 1. Ställe, der beck beredes i mindre quantum; mindre beckbränneri.

BECKHÄTTA, f. 1. Se *Becklufva*.

BECKIG, a. 2. 1) Beckaktig, becktartad. *B-f ämne, b. materia.* — 2) Nedsmutsad, orenad med beck. *B-a fingrar, kläder.*

BECKJORD, f. 2. (mineral.) En svart, starkt leraktig jordart, med glänsande punkter i brottet.

BECKKETTIL, becktjättill (i vanligt tal -tjättell), m. 2. pl. — *kettlar*. Kettil, hvori beck kokas. [-kittel.]

BECKKOKARE, m. 5. Se *Beckbrännare*.

BECKKOKERI, n. 5. Se *Beckbruk*.

BECKKOKNING, f. 2. Beredning af beck.

BECKKOL, n. 5. Ett slags organiskt mineral, becksvarmt med stark flötglans och mussligt brott. *B. äro mycket spröda.*

BECKKRÄNS, m. 2. (krigs.) Tunnband, omviradt med dref och doppadt i en sats af en del hvitt beck, en del tjära och en del krut, samt försedt med antändningsrör. Nyttjas i krig, då man vill sticka hus, skepp o. s. v. i brand.

BECKLUFVA, f. 1. Skinnlufva, på insidan öfvergjuten med beck, hvilken lägges öfver hufvudet på af skorf besvärade personer, sedan först håret blifvit väl afklippt, och genom hvars bortryckande, sedan den någon tid legat på, hufvudet befrias ifrån det onda. — *Syn.* *Beckhufva, Beckhätta, Skorplufva.*

BECKMÖRK, a. 2. (fig.) Mörk som beck, i hög grad mörk. Brukas om luften nattetid, då det är mycket mörkt, eller om rum, som äro alldeles mörka. *Det var en b. natt. Hu, det är b-t ute! Jag måste ha ljus; det är b-t här inne. En b. källare, fängelschåla.* — *Syn.* Se *Mörk*.

BECKNING, f. 2. Handlingen, då man beckar.

BECKOLJA, f. 1. Den flytande delen af tjäran, som afskiljes vid dens inkokning. Jfr. *Beck*.

BECKPANNA, f. 1. 1) Panna, hvaruti beck kokas. — 2) En på en hög fot stående liten panna af jernbeck, med beck uti, hvilket antändes,

för att nattetid under bar himmel upplysa en plats, t. ex. vid illuminationer.

BECKPLÅSTER, n. 5. Ett slags plåster, tillredt af beck, vax, terpentin, berNSTEN och virak, eller också endast af smält, på läder utgjutet beck. Brukas som dragande medel.

BECKPRÅM, m. 2. En enkom vid ett skeppsvarf förtöjd pråm, hvori beck för varfvets behof kokas.

BECKSJUDARE, m. 5. Se *Beckbrännare*.

BECKSJUDERI, n. 5. Se *Beckbruk*.

BECKSJUDNING, f. 2. Se *Beckbränning*.

BECKSKRUF, m. 2. pl. — *skrufvar*. Se *Beckbark*.

BECKSLEF, f. 2. pl. — *slefvar*. Slef, som brukas till skumning vid beckoekning.

BECKSUDD, m. 2. 1) Sudd, som begagnas till beckets utbredande vid fartygs kalfatring. — 2) (fig.) Ung, oerfaren sjöman.

BECKSVART, a. 1. 1) Svart som beck. *B. häst. Fartygets b-a bringa. En b. natt.* — 2) (fig. fam.) Mycket smutsig, oren. *Du är alldeles b. i synen.* — *Syn.* Se *Svart*.

BECKSÖM, m. 2. pl. — *sömmar*. (skom. o. sadelm.) 1) Sömnad, som göres med becksömstråd. — 2) Sålunda verkställd söm.

BECKSÖMSSKO, m. 5. pl. — *skor*. Sko, förfärdigad med becksöm.

BECKSÖMSTÖFVEL, m. 2. pl. — *stöflar*. Stöfvel, förfärdigad med becksöm.

BECKSÖMSTRÅD, m. 2. Grof tråd, beckad och glättad, som begagnas till becksöm.

BECKTORF, m. 2. sing. Jordtorf, som är genomträngd af jordbeck.

BECKTRÅD, m. 2. Se *Becksömstråd*.

BECKTUNNA, f. 1. 1) Tunna, hvaruti beck förvaras. — 2) Tom tunna, hvaruti beck förvarats, och som därför är ganska tjenlig till brännämne, då det behöfves en starkt lysande eld.

BECKUGN, m. 2. Ugn, enkom inrättad till beckbränning.

BEDAGAD, a. 2. Som hunnit öfver medelåldern, men ännu icke till ålderdomens gräns. Brukas endast om menniskor. *En b. man, person, fru, matrona. Ett b-dt framtimmer.*

BEDARA, v. n. 1. (sjöt.) Stilla sig. Säges om vinden. *Vädret b-r.* [Bedarra.]

BEDAS, v. d. 5. (bibl.) Bedja om.

BEDJA, v. a. o. n. 5. Ind. pres. sing. *Bedjer*, vanligare *Beder*, sammandraget *Ber*; pl. *Bedja*, sdr. *Be*. Impl. sing. *Bad*; pl. *Bådo*. Imper. sing. *Bed*; pl. *Bedjen*, äfv. (i biblisk och religiös stil) *Beder*. Inf. pres. *Bedja*, sdr. *Be*. Sup. *Bedt* (sdr. af *Bedit*, numera föråldradt). Part. akt. *Bedjande*; part. pass. *Bedd*. 1) (aktivt och neutralt) Ödmjukt och undergifvet anhålla om något. *Om jag ber dig vackert, så gör du det väl ändå. B. någon om en almosa. B. Gud om dagligt bröd. Jag beder Gud, att det ej måtte hända. Hon bad Gud (att) frälsa henne ur denna svåra fara. B. för någon, falla förbön för. B. om nåd, om förlåtelse, om ursäkt. Den lifsdömde har bedt konungen om nåd. Han ångrade sig och bad mig om förlåtelse. Jag ber om ursäkt för min ohöflighet, för det jag kommer och stör.* Uttrycken: *jag ber om nåd, om förlåtelse, om ursäkt* brukas, när man på ett underdånigt, höfligt eller äfven ironiskt sätt vill motsäga någon eller bestrida, förneka något, det första till kungliga och furstliga personer, det andra till dem, som äro af högre stånd eller till jemnlisar, det sista helst till jemnlisar och personer af lägre stånd, samt ofta